

STJCE de 10 de juliol de 2008, recurs C-54/2007

La decisió feta pública de no contractar persones d'una altra raça o "estrangers" constitueix una discriminació directa contrària a la Directiva 2000/43 (accés al text de la sentència)

L'administrador d'una empresa belga -dedicada a la venda i instal·lació de portes- va declarar públicament que la seva empresa cercava treballadors però que no podia contractar a "estrangers", donada la reticència dels seus clients a permetre'ls-hi accedir al seu domicili privat. L'organisme belga destinat a promoure la igualtat de tracte va demandar l'empresa i dins del corresponent procés judicial, un Tribunal va presentar una qüestió prejudicial davant del TJCE.

El TJCE dóna la raó al demandant i, a més, d'una forma molt clara i contundent. En aquest sentit conclou que:

- El fet que un empresari (públic o privat) declari públicament que no contractarà a treballadors d'un determinat origen ètnic o racial, constitueix una discriminació directa en la contractació, segons l'art. 2.2.a) de la *Directiva 2000/43/CE del Consell, de 29 de juny de 2000*, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte de les persones independentment del seu origen racial o ètnic, donat que declaracions d'aquest tipus poden dissuadir fermament a determinats candidats de sol·licitar l'ocupació i per tant dificultar el seu accés al mercat de treball.
- **Declaracions públiques d'aquest tipus són suficients per a presumir l'existència d'una política de contractació directament discriminatòria**, en el sentit de l'art. 8.1 de la Directiva 2000/43. **Per tant, és l'empresari qui ha de provar que no ha vulnerat el principi d'igualtat de tracte**, demostrant que la seva pràctica real de contractació no se correspon amb les seves declaracions públiques. És competència del Tribunal verificar que els fets imputats s'han demostrat i apreciar si són suficients els elements que pugui aportar l'empresari per provar que no ha vulnerat el principi d'igualtat de tracte.
- L'art. 15 de la Directiva 2000/43 exigeix que el règim de les sancions aplicables a les infraccions de les disposicions nacionals establertes per a l'adaptació de la Directiva, quan no hi hagi una víctima identificable, sigui també efectiu, proporcionat i dissuasori (sancions que poden consistir en una declaració judicial de la discriminació i la seva corresponent publicitat, cominar a l'empresari a cessar en la seva pràctica discriminatòria, si escau, juntament amb una multa coercitiva, la concessió d'una indemnització a l'entitat demandant...).